

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.020/2022/6.
A felperes:	Felperes neve (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes jogi képviselője (felperesi képviselő címe, ügyintéző: felperes képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes 6. sorszámon
A fellebbezéssel támadott határozat:	városi Törvényszék 5.K.701.111/2021/5.

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagja, a perbeli időszakban a munkáltató Helység²i Rendőrség állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot.

[2] A felperes Helységnév2 székhelyű működési körzetéhez tartozott: Helységnév4, Helységnév5, Helyégnév6, Helyégnév7, Helyégnév8, Helyégnév9, Helyégnév10, Helyégnév11, Helyégnév12, Helységnév17, Helységnév18, Helyégnév14, Helyégnév15 és Helyégnév16 település is.

[3] Az felettes szerv, illetőleg a alperes. 2017., 2018. és 2019. években több héten, több hónapon át fokozott rendőri ellenőrzéseket rendelt el Magyarország teljes közigazgatási területén, 2020. január 3. és 2020. december 31. között város megye teljes közigazgatási területén, amelyek következményeként a felperesnek a körzeti megbízotti feladatai mellett egyéb (járőri, járőrvezetői, átkísérési) feladatokat rendszerint, ellenszolgáltatás nélkül, a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is el kellett látnia.

[4] A felperes szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben 3 évre visszamenőleg megbízási díjat igényelt az általa ellátott, a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli járőri feladatok, átkísérések, kísézőőri feladatok teljesítéséért. A szolgálati panasznak a város2i Rendőrkapitányság vezetője nem adott helyt, ezért azt a megyei rendőr-főkapitányhoz további elbírálásra felterjesztette.

[5] A város Megyei Rendőr-főkapitány a szolgálati panaszt elutasította, amelyben rögzítette, hogy a felperes által végzett járőrszolgálat a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó közterületi tevékenység, amely nem minősül többletfeladatnak. Megállapította továbbá, hogy a fokozott ellenőrzés elrendelése idején, illetőleg a veszélyhelyzetre tekintettel a körzeti megbízotti szabályzat alapján került sor a működési körzetből történő elvonásra, ezért a felperes megbízási díj iránti igénye nem megalapozott.

A felperes keresete, az alperes védirata

[6] A felperes keresetében 2018. június 1. és 2021. június 30. közötti időtartamra 1.072.556 forint megbízási díj, annak 2019. december 16-tól számított késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 26. § (1) és (2) bekezdéseiben, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB utasítás) 21., 25. pontjaira, az V. fejezet 1. pontjában, a járőr és őrszolgálati szabályzatról rendelkező 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban járőrszabályzat) 55-82. pontjaiban, a kísézőőri szolgálatról a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II.20.) ORFK utasítás 115-128. pontjaiban foglaltakra alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában (28.988 forintban) határozta meg, azokat a hónapokat figyelembe véve, amikor ténylegesen ellátta a sajátjától eltérő beosztás feladatait. Indokai szerint a KMB szabályzat és a járőrszabályzat rendelkezéseinek összehasonlításában megállapítható, hogy a körzeti megbízottnak és a járőrnek lényegesen eltérő feladatai vannak.

[7] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, lényegét tekintve a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakkal egyező indokolással.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.072.556 forint megbízási díj, valamint annak 2019. december 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, és 56.128 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Az ítéletét a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 30/2015. (VI.16.) BM rendelet 24., 32., 35. pontjaiban, a 2. számú melléklet III/20. pontjában, a KMB szabályzat I. fejezet 1. pont c), d) pontjaiban, 2. pont a), b) és c) pontjaiban, 13. 21., 22., 24., 25., 30., 31., V/1. 44. pontjában, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) 26. § (1), (2) bekezdés b) pontjában, és a járőrszabályzat I. fejezet 1.1., 3.4., VI/10. 153. pontjában foglaltakra alapította. Az ítélet indokolásában megállapította, hogy a felperesnek a szolgálat teljesítése során a munkaköri leírás szerint, továbbá a munkáltató rendelkezése alapján a beosztásához tartozó, de a munkaköri leírásban konkrétan nem nevesített feladatokat is végre kellett hajtania. Az ellátandó feladatok körét a felperes számára a munkaköri leírás határozta meg és a munkáltatónak ehhez mérten kellett a munkaköri feladatokat ténylegesen meghatározni. Rögzítette, hogy a felperes munkaköri leírása nem tartalmaz a kinevezésében, a szolgálati beosztásában meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosságban ellátandó feladatokat. Utalt a következőes bírói gyakorlatra, amely értelmében a munkaköri leírás kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állományban álló körzeti megbízott külön utasítás nélkül is jogosult és köteles elvégezni. Hangsúlyozta, hogy a munkakörre vonatkozó előírások csak meghatározott keretek között rögzítik a munkavégzés kereteit. Osztotta a felperes álláspontját, amely szerint a hivatásos munkaköréhez (beosztásához) kell meghatározni a munkaköri leírásában a ténylegesen elvégzendő feladatokat, és az nem fedhet le több másik beosztást is. Ezzel összefüggésben utalt a KMB szabályzatra, amely kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, és amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul. Rögzítette azt is, hogy a peres felek egyike sem vitatta, hogy a felperesnek a munkáltató a működési körzeten kívüli feladatellátásra minden esetben parancsot adott, amely feladat a fokozott ellenőrzésben való részvételben, a tevékenységirányítási központ által adott intézkedési kötelezettségben vagy a járőrútirányterv teljesítésében nyilvánult meg. A felperes által csatolt táblázat alapján megállapította, hogy a felperes rendszeresen ellátott körzeti megbízotti működési területén kívül is járőrszolgálatot. Megállapította továbbá, hogy az alperes az állománytábla értelmében rendelkezett járőri beosztással, ezért a járőri beosztás betöltése számára lehetséges volt, amely lehetőséggel azonban nem élt. Ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy mind a járőri, mind a körzeti megbízotti beosztás eltérő besorolási osztályba tartozó önálló szolgálati beosztás, és a két beosztáshoz kapcsolódó feladatok jelentősen eltérnek egymástól. A Robotzsaru rendszer adataiból azt a következtetést vonta le, hogy az alperes a perbeli időszakban a körzeti megbízotti körzetéből nem eseti jelleggel vonta el a felperest, és nem kizárólag a KMB szabályzat 21. pontjában meghatározott esetekben, ugyanis a felperesnek a járőri feladatellátása rendszeresen és huzamosabb időn keresztül nem igazodott a körzeti megbízotti működési körzetéhez. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperest a perbeli időtartamra megilleti a megbízási díj, amelynek mértékét a keresetben

megjelöltek szerint szintén alaposnak talált a többletfeladat mennyisége és folyamatossága alapján.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az a Kp. 78. § (4) bekezdésében, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (4), (6) bekezdéseiben, a KMB szabályzat 21. pont b), c) és d) alpontjaiban, a 24., 25., 26., 37. és 54. pontjaiban foglalt rendelkezésekbe ütközik. Másodfokú perköltséget igényelt. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nagyobbreszt helyesen állapította meg, azonban téves jogértelmezésre jutott, ezért ítélete jogszabálysértő. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon döntésével, amely kimondta, hogy a felperes rendszeresen végzett beosztásán túl többletfeladatokat. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ugyan részben helyesen állapította meg ítéletében, hogy a felperes számára az alperes a körzeti megbízotti foglalkoztatástól eltérő járőri feladatokat azért határozott meg, mert a járőri létszámban hiány mutatkozott, továbbá az alperes a keresettel érintett időszakban rendszeresen fokozott ellenőrzéseket vezetett be, illetőleg az felettes szerv vezetője által elrendelt fokozott ellenőrzéseken a felperesnek járőri szolgálatot kellett ellátnia, azonban az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a jogszabályt. Álláspontja szerint a létszámban hiányra hivatkozást a csatolt táblázat nem támasztotta alá, az a felperes feltételezésén alapul. Másrészt arra is hivatkozott, hogy a veszélyhelyzet és a fokozott ellenőrzés miatt a KMB szabályzat 21. pont b) és c) alpontja alapján működési körzetéből jogszerűen vonhatta el a felperest. Előadása szerint a járőr jellegű feladatok nem tartoznak a KMB szabályzat 25. pontjába sorolt tiltott tevékenységek közé, tehát a felperes azokat minden alkalommal a saját körzetében is elláthatta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB szabályzat 22. pontját is, amelyet csak akkor kell alkalmazni, amikor nem állnak fenn a 21. pontban meghatározott esetek. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízottak csak közrendvédelmi járőrszolgálatot látnak el, amely alapján megbízási díjra nem válhatnak jogosulttá. Utalt a KMB szabályzat 26. pontjában foglaltakra is, amely engedélyezi az ideiglenes csapatszolgálati századba történő beosztást, illetve a 27. pontban rögzítettekre, amely alapján a körzeti megbízott távolléte esetén a működési körzetben a rendőri jelenléte elsősorban körzeti megbízotti csoportból kijelölt körzeti megbízottal kell biztosítani, vagyis a körzetek közötti átjárás megengedett a jogszabály által. Kiemelte, hogy a felperes vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízás esetei nem álltak fenn. Ennek kapcsán előadta, hogy a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat túlnyomórészt a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre a felperes, amely számára többletfelelősséggel nem járt. Nem vitatta, hogy a felperes rendszeresen látott el járőr jellegű feladatokat, amelyek kapcsán megjegyezte, hogy azokat maga is a saját működési körzetében végzett körzeti megbízotti feladatnak tekintett. Előadása szerint abban sem volt vita a felek között, hogy a felperes számára adott körzetleírások a saját körzetében történő járőrozést is tartalmaztak. Utalt arra, hogy azokon a munkanapokon, amikor fokozott ellenőrzés volt elrendelve, illetve veszélyhelyzet volt kihirdetve, az ORFK utasítás alapján került sor a felperes elvonására, amiért a megbízási díj szintén nem illeti meg. Hangsúlyozta azt is, hogy

nem állapítható meg magasabb felelősségi kör sem, ami a megbízási díjra való jogosultságot megalapozná.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indokolására hivatkozással.

Az Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[11] Az alperes fellebbezése - az alábbiak szerint - nem alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával egyetértett, ezért okfejtésével kapcsolatban – annak szükségtelen megismétlése nélkül – a fellebbezésre tekintettel a következőket emeli ki:

[14] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet vizsgálata során figyelemmel volt arra, hogy a peres jogi álláspontja azonos volt azon tények tekintetében, hogy melyek voltak azok a feladatok, amelyek a felperes beosztásához tartoztak, mint ahogyan az sem képezte a felek között jogvita tárgyát, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként.

[15] Az Ítéltábla - az elsőfokú bírósággal egyezően - megállapította, hogy az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest, olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperes alaptalanul hivatkozott annak jogi relevanciájára, hogy a felperest kizárólag a munkaköri leírásban rögzített olyan további egyedi feladatok elvégzésére utasította, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, továbbá a felperes által elvégzett feladatok mennyisége nem minősíthető rendszeres, a megbízási díjra jogosultságot megalapozó feladatnak.

[16] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (5) bekezdésével összhangban álló azon érvelésével, amely szerint a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a díjazásra

(ellenszolgáltatásra) való jogosultságát, ugyanis a munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. Ezzel összefüggésben kiemeli, hogy a következőes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Ennélfogva helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy az alperes csak a kinevezése szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[17] A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésnek c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette tehát, hogy a felperes által a peres eljárás során meghatározott, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatok, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat az alperes a felperes munkaköri leírásában rögzítette, mint ahogyan azt is, hogy semmilyen adat nem merült fel a perben arra vonatkozóan, hogy a felperest a munkáltatója mentesítette volna az eredeti beosztása ellátása alól.

[19] Az elsőfokú bíróság helyes, és a másodfokú bíróság által is osztott jogi álláspontját támasztja alá a Kúria következőes - a perben is irányadó gyakorlata - amely szerint a munkáltató utasítása alapján az állomány hivatásos tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mf.I.10.751/2016/4.Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.)

[20] A fokozott ellenőrzéshez kapcsolódó feladatok kapcsán az Ítéltábla rögzíti, hogy a felperes helytállóan hivatkozott a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a 30/2011. (IX.22.) BM rendelet alapján egyértelműen megállapítható, hogy ténylegesen nem valósulhatott meg a fokozott ellenőrzés az alperesi határozatban hivatkozottak szerint, mert az nem felelt meg a rendelet fogalommeghatározásának, miszerint területlezárással járó koncentrált rendőri intézkedést jelent, amely nem valósulhatott meg több hónapos, akár féléves időtartamban. Ennek kapcsán megjegyzi, hogy az alperes a perben nem állította, hogy bármely fokozott ellenőrzés vonatkozásában területzárás megvalósult volna. A körzeti

megbízott abban az esetben vehető eseti jelleggel igénybe a fokozott ellenőrzés esetén, ha a fokozott ellenőrzésben tevékenyen részt vesz. Önmagában azonban az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként fokozott ellenőrzéssel össze sem függő feladatra igénybe vegyék. Alaptalan volt ezért az alperes azon hivatkozása, hogy csak eseti jelleggel vonta el a felperest a működési körzetéből.

[21] Az Ítéltábla a megbízási díj mértékét tekintve rögzíti, hogy azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében a kereseti kérelemmel egyezően, a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg. Ennek során figyelembe vette, hogy a megbízási díj mértéke az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, ez a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez, és ezt a többlet terhet a jogalkotó Hszt. 71. § (5) bekezdésében az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kfv.VII.37.780/2020/5.) A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni.

[22] A Törvényszék a mérlegelési jogkörében biztosított kereteket nem lépte túl, a jogszabályi rendelkezések alapján figyelembe vette a többletmunka bonyolultságát, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényét, annak gyakoriságát, a többlettudás szükségességét, a többletfelelősséget. Valamennyi szempontot összességében és okszerűen mérlegelve - a felperes által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján - döntött arról, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár.

[23] Mindezekre figyelemmel az Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[24] Az Ítéltábla a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperesi kérelemnek megfelelő összegű másodfokú perköltség megfizetésére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

[25] Tekintettel arra, hogy az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes költségmentesség illeti meg, ezért a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 95. § (1) bekezdés c) pontja és a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint az állam terhén marad. Az Itv. 46. § (1) bekezdése értelmében az illetékalap után az illeték mértéke ítélet elleni fellebbezés esetében 8 %, de legalább 15.000 forint, legfeljebb 2.500.000 forint. Az illetékalap a pertárgy értéke (1.072.556 forint), a fellebbezési eljárás illetéke ennek 8 %-a (85.800 forint).

[26] Az Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2022. május 4.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró